

באילת, גיאוגרפיה והיסטוריה. לתלמידי הוא זכור כמורה חביב ובעל ידע רב. במשך כל השנים האלה שמר אורי על הקשרים עם צה"ל, ובאמצע 1969 אף נקרא להשתתף בקורס שהכין קציני-הדרכה שיאמנו את חיילי צבא קונגו, ותוך כך למד במהירות את השפה הצרפתית. מסיבה ש-אינה ברורה עד היום נטש אורי את הצבא בתום הקורס.

הוא שב אל ספסלי-הלימודים וקיבל את תואר הבייאי בפילוסופיה ובהיסטוריה של המזרח-הרחק, תוך כדי הלימודים, ש-אותם שילב בפעילות ספורטיבית בגידול הפך אב לילדה. אולם דווקא אז התגלע קרע, בינו לבין אשתו, ובעקבותיו נפרדו השניים. אורי חזר לבית הוריו שבגיבעתי שמואל.

היתה זו תקופה קשה. הוא לא הצליח להסתדר במקום-עבודה קבוע. הרקע הטוב של קצין-צנחנים ובוגר-אניברסיטה עמד בניגוד מוחלט לכישלונותיו בחייו האישיים. הוא נהג להגדיר עצמו, ספק בריצי-נות ספק בצחוק, כ"אדם מתוסכל".

אורי החל מתרועע ומחדש את קשריו עם ידידיו מימי הילדות, שחלקם הפכו עבריינים מועדים שהטילו חיתתם על עולמ-התחתון התל-אביבי. פרקי-הזמן של ראשית שנות השיבנים בחייו של אורי לוי, אופן מיסותורין, תקופה זו היתה תחילתה של תסנית מסוכנת שעברה אז על העולם-התחתון של תל-אביב. או החלו הריצחות על רקע של חיסול-חשבונות, ש-אחת מהן היתה רציחתו של אילן אשורב.

עניין מחודש בפרשה ישנה

העובדה שחשוד-ישעבר ברצח נטל על עצמו את האחריות לפשע אחרי ששחרר ושמו שוהר, מעוררת עניין מיוחד בקרב אלה שחקרו את רצח אילן אשורב.

כאשר עלתה או חקירתו של ניצבי-מישר נה ראובן מינקובסקי על שירטוט, הובעה סברה כי כיוון החקירה היה מוטעה מדי יסודו, בשל תרגילי-האטעיה שביצע את חשודים. החוקרים החלו בודקים את ידידיו של יוסף עמיאל. הם הגיעו אל אורי לוי, והוא היה החשוד התשיעי באותו רצח.

החוקרים פיתחו תיאוריה שלפיה היה רצח אשורב רצח על-יפי "החזה" עם כנוי פייט-מחסלים, שחיסלה בין השאר דמויות מוכרות נוספות מעולם התחתון, כמו ערד ספליצקי, בני-הנוג אורפלי וסוחר-הסמים גואל תעמי.

לטענת המישטרה לגבי מעצרו של אורי לוי, הוא השתמש בתמי-מיקלע עוזר, רצח בו את אילן אשורב ומרתת שלום. כעדות מסיעות לחשדותיהם פירטו הר חוקרים, כי מצא בחשבון-הבנק של אורי סכומי-כסף גדולים שלא היה להם סכר, וכי בחדרו מצאו שתי מחסניות של תתי מיקלע עוזר וממצאים מחשידיים נוספים.

הראיות נגד אורי לוי היו קלושות למדי, והשופט ציווה על ניצבי-מישנה מיני-קובסקי להשחרר את החשוד. ברצח הואשם מאוחר יותר לויסני ליאונטה, ונכלא. בעולם הזה (1813) פורסם דבר מעצרו של אורי לוי בהרחבה בשבוע שבו נעצר, ופורטו חשדות המישטרה. אחרי שאורי שוחרר, הוא טען כי הפירסום גרם לו עוול, ותבע התנצלות. העולם הזה התנצל בפניו כעבור שבועיים על הפירסום, והי מערכת הביעה את צערד העמוק.

הודאתו המפתיעה החדשה של אורי עיר ררה בתחילה סערות-רוחות בשורות המישר טרה. אך מצבו בעת מסירת הדברים, ו-שיחזור התקופה שלפני פירסום ההודאה, מטילים ספק ככל לגבי מידת הרצינות שיש לייחס להם. מכל מקום, נראה שאין לדבריו תוקף מישפטי. הם יכולים רק להציב סימני-שאלה חדשים על פרשה ישנה.

מנה מופרזת של סם מיסתורי

פני ארבעה חודשים יצא אורי ל-אירופה ולארצות-הברית, לנסיעה ש-בה התעניינו אנשי-המודיעין של המישטר-רה. ימים ספורים אחרי שחזר לארץ, לפני

כחודש ימים, נתגלו בו סימני התקפנות החמורה שגרמו לאישפוזו. בבית-החולים לחולי-נפש בבארי-עקוב טען אורי פעמים מיספר, באוזני רופאיו, כי הוא זה שרצח את אילן אשורב, תוך שהוא מטעים כי הוא מוכרח להשתחרר מגטל מעיק זה, הגורם לו בושה כשהוא מביט בעיני ילדיו.

רופאיו של אורי היו משוכנעים כי הוא נמצא תחת השפעת סמים, וכי אין לייחס לדבריו משמעות. אלא שהם לא יכלו לדר-הות את סוג הסם שהשפיע עליו באורח כה קיצוני.

אלם הם מיהרו להעביר את תוכן הר-דברים לידיעת המישטרה. לבית-החולים נחפו להגיע ניצבי-מישנה ראובן מינקר בסקי, החוקר שהביא לדין את לויסני ליאונטה ושיעצר בזמנו אורי לוי כי פרשת אילן אשורב. בנוכחות מינקובסקי חזר אורי על טענתו, וברגע הראשון ניקר בלב החוקר החשד שמא נעשתה טעות נר-ראה בחקירת רצח אילן אשורב. אולם מי שנוכח במצבו של אורי, שהיה שרוי בעיר-פול-חושם בשעת השיחה, החל מפקפק באמיתותם.

מינקובסקי הנוכך ביקש מרופאיו של אורי שישמרו בסוד את זהותו כמי שביקר אצל החולה, ומיהר להעביר את הודאתו של אורי ואת תיאור מצבו לידיעת המטה-הארצי של המישטרה. במקביל נפתחה חקירה מזורזת, לזיהוי את מהות הסם ש-כנראה נטל אורי בארצות-הברית ושהש-פיע עליו באופן כה קשה. החוקרים חששו שמא הם עומדים לפני התחלת הפצתו של סם מסוכן ביותר, הגורם למשתמשים בו להתקפי-אלימות מסוכנים.

במימצאיה של חקירה זו היתה אירוניה מסיימת. שכן, הסם שנטל אורי, לפי החי-שד, מקורו דווקא בארץ. המדובר בתמי צית החומר הפעיל של החשיש, חומר-המכונה בלשון מדעית T.H.C. והוא מופק מן הזון הרעלי של נקבת שיח הקנ-ביס, שממנו מפיקים את החשיש. המשתמי שים בסם מכנים אותו "סם המלאכים". את החומר הזה הצליחו לבודד מדעני מנון וייצמן והוא משמש ברפואה כמשכך-כאי-בים בסוגים שונים של מחלת הסרטן. בארץ חל איסור מוחלט על השימוש בי-סם לצורכי ניסויים, ואין כלל אפשרות מעי-שית להשיגו. סברת הרופאים היא שאורי לוי נטל מנה מופרזת מן הסם עוד באר-צות-הברית, וההשפעה הופיעה רק מאוחר יותר, כאשר חזר ארצה.

לא תהיה

חקירה מחודשת

חקרי המישטרה אינם ששים בדרך-כלל להודות בטעותיות שעשו בי-מהלך חקירה, ובעיקר בחקירת פרשת רצח. גם לפי חוות-הדעת של הרופאים, קיימת אפשרות שאורי לוי סבל מהיות חמורות בשעה שהודה ברצח, ומשום כך יש להטיל ספק בתוקף דבריו. זאת, נוסף על העובדה שלהודאתו אין כל ערך מישי-פטי בעבור מצבו הנפשי בעת ההודאה. חוקר-רי המישטרה כבר החליטו שלא לפתוח בי-חקירה מחודשת בפרשת רצח אילן אשורב.

בינתיים השתפר מצבו של אורי לוי, והוא עצמו כבר מכחיש בתוקף את הדברים שאמר. בימים הקרובים יעזוב אורי את בית-החולים ויחזור לביתו, אך הדברים שאמר יוסיפו להדהד.

בשני המיקרים טוענים אסירי-עולם, שי-הואשמו ברצח, כי הם הפיס-מישפע ונגרם להם עוול. שני האסירים גבייחד הם אני שים ששהו בארץ חודשים ספורים בלבד לפני שנאסרו. בשני המיקרים היה מי ש-נטל על עצמו, בנוסבות מעורפלות, את האחריות לפשע שבו מואשמים אסירי-העולם. שני האנשים שלקחו על עצמם את האחריות לרציחות הם יידיים, בעלי אופי דומה, ולשניהם הילה צבאית הולאת בעלת רקע דומה. שניהם היו קצונים ליוסף ("ג'ו") עמיאל, המואשם בכך שעמד בראש רשת של סחר בהרואין, ושניהם לקחו על עצמם את האחריות לרציחות שלא שולאו על-בן — כתוצאה ממגעיהם עם סמים. כושי עשה זאת לאחר שהואשם במיסתר בהרוי-אין והיה במצב נפשי קשה, ככלא גרמני ואורי לוי עשה זאת בבית-חולים לחולי-נפש שבו אושפו אחרי שהשתמש בסם מסוכן מיסתורי.

העובדות עצמן, והקבלותיהן, מספקות עתה לחוקרים חומר רב למחשבה.

קולנוע

סרטים

יתר בונדי לבונד

גיימס בונד רוכב שוב. והפעם, במע-שייה שאפילו אביו-מולידו לא חלם עליה. אומנם, שמה של המעשייה, המרגל ש-אהב אותה, מתנוסס על הספר העשירי שהקדיש יאן פלמינג המנוח למעללי גי-בורי-הביון הבריטי המהולל שלו, אולם הקשר היחידי בין הספר לבין הסרט ה-נושא את שמו, הוא השם בלבד. הסיבה לכך מובנת-מאליה לכל מי ש-קרא פעם את הסיפור המקורי. זהו המזור, והסחת בונדי, מכל ספריו של פלמינג, הדמות המרכזית בו אינה הסופר-מרגל הלוגם שמפניה תוך כדי חיסול יריביו, אלא נערה בשם ויואן מישל, הנקלעת ל-מוטל מרוחק בצפון ארצות-הברית, מחוז לעונה, בדיוק כאשר שני בריונים משי-לטמים עליו ומתכננים להעלות אותו ב-אש, על הדיירת שבו, כדי להניח ידם על כספי-הביטוח. אי-שם, בשלישו האחרון של הספר, מגיע למקום, בדרך-מיקרה, גיימס בונד בכבודו-ובעצמו, כדי להציל את העלמה הענוגה מן המוות למען גורל-שבימי ויקטוריה הגדולה נחשב גרוע מן המוות, אבל בורעות בונד הוא כמעט גי-עוד.

דפי צוותא המחבר, מובן שעלילה קאמרית צנועה שכזו, שבה מתבקש בונד להניז בקושי את האצבע הקטנה, ואין הוא מתבקש אלא להציל מוטל קטן, שעה שהשיגרה אצלו היא הצלת יבשות של-מות, אינה יכולה לספק את דרישותיו של סרט-הרפתקאות ראוי-לשמו. סוכנו של פלמינג מוכן אפילו לציין, היום, כי ה-סופר השאיר בצוואתו הוראה מפורשת, הדורשת כי כאשר יוסף מן המרגל שאהב אותו סרט, תומצא עבור הגיבור הרפת-קה מרתק יותר, הראויה יותר לתהילתו של הגיבור המפורסם ביותר של סיפי-רות-המתח האנגלית אחרי שרלוק הולמס והרקול פוארו.

כאן נכנס לתמונה מר אלברט ברוקולי, המוכר לידידיו בשם החביבה "קאבי". מר ברוקולי, שחייב את שם-מישפחתו המזור (פירושו: כרוב-ניצנים) לכך שאחד מבני-מישפחתו המבוגרים יותר, דוד שהקדים את שאר המישפחה והיגר לארצות-הברית מן המולדת, איטליה, היה האישי שהכניס לאופנה במולדת החדשה את ירקי-המאכל המהווה כיום, תכופות תוספת נאה למעדני ייקרה.

סיפור-חייו של ברוקולי הולם להסליא

של הקאריירה שלו היא סידרת סרטי בונד, שהפכה אותו מיליונר ורשמה, ללא ספק, פרק בהתפתחות הקולנוע המודרני. תשע פעמים עבד ברוקולי יחד עם מפיץ אחר, הארי זלצמן, עד שזה האחרון הת-עייף, מכר את זכויותיו לחברת יוניטד ארטיסט ולברוקולי, והלך לחפש לו שותף-יציד אחרים.

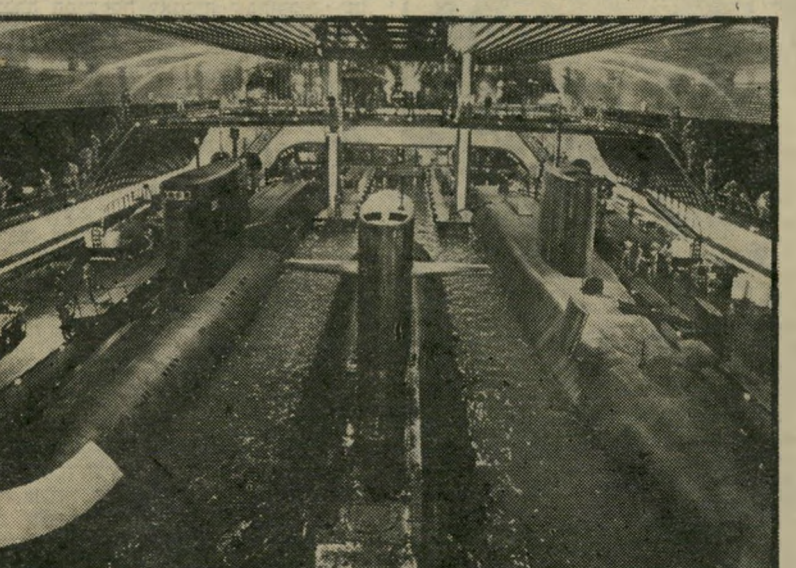
חיקוי נאמן. ובכן, כאשר הגיעה הר-שעה להתחיל בהפקה חדשה של בונד, מצא ברוקולי את עצמו בגפו. אבל אחרי ניסיון ארוך ופורה כל-כך, לא התקשה למצוא מייד את הדרוש להתחלת העבודה. ראשית, כממלא-מיצות נאמן, הסכים מייד עם ההוראה שבצוואתו יאמן, הסכים ומסר לריצ'רד מייבאום (שכתב כבר תסריטים לכמה בונדים קודמים) ולכריסטופר ווד את שמו של הסרט, תוך בקשה שיספקו לו מייד סיפור מתאים. השניים ניגשו ל-עבודה מייד, ללא כל סיוע מרותו של פלמינג, הוציאו תחת ידם חיקוי נאמן ש-קשה יהיה להבדיל בינו לבין המוצרים המקוריים.

סיפורם מעמיד, כרגיל, את הסקוטי המהודר והמתוחכם מול נבל תהומי, הר-עומד להטיל את העולם לתוך תהור-ובוהו. הפעם הנבל הוא ממוצא צפוני, ותחביבו חטיפת צוללות אטומיות. ש-אותן הוא גוזל בדמוקרטיה ראויה-לש-בח מכל המצמות, מתוך אמונה עזה שעתידי העולם אינו על-פני האדמה, אלא על קרקעית הים. שם הוא בונה לעצמו את האימפריה החדשה שלו הנושאת, כמובן, את השם, "אטלנטיס".

האולפן הגדול בעולם. בונד (ש-אותו מגלם זו הפעם השלישית רוג'ר מור) יוצא לצוד את הרשע המרושע, כשלעורתו מתנייסת, ברוח הדטאנט ה-קסיניגרי, מרגלת רוסייה נאה (השחקנית האמריקאית ברברה באך, העובדת באי-טליה, מגלמת תפקיד זה).

מכאן ואילך, כל מה שצריך בסרט של בונד, הוא להציע קצת יותר משהציע הסרט האחרון. וברוקולי, המכיר את הר-מישחק היטב, לא חסך בהוצאות-הפקה, או בהוצאות הפירסום להפקה.

ראשית חוכמה בנה ברוקולי לקראת הסרט את אולפן-הצילום הגדול ביותר בעולם. אורכו כ-120 מטר, רוחבו כ-50 מטר, גובהו כ-18 מטר, והוא גדול יותר מן האולפן שבו צילם קובריק את או-דיסיאה בחלל, מן האולפן שבו צילם מאנקייביץ את קליאופטרה, ומן האולפן הגדול ביותר שהיה אי-פעם לחברת מטרו-גולדוויין מאייר. בתוך האולפן הזה בנה קן אדם (האישי שעיצב את מרבית

האולפן הגדול ביותר בעולם, בהמרגל שאהב אותו, שלוש צוללות בתוך מיכלית אחת

סרטי בונד, נוסף על תיפאורות אחרות כמו דוקטור סטריינג'לאב או בארי ליני-דון) את החלק הפנימי של מיכלית דימי-יגנית בת 600 אלף טון, שבתוכה מסתיר הנבל שלוש צוללות (בריטית, אמריקאית ורוסית) חטופות. בתוך האולפן הזה נבנתה בריכה שהכני-לה 1.2 מיליון גלון מים, ומאחר שכל העניין הזה ניבנה באנגליה, בימי הבציר

את אגדות סינדרלה, החביבות על האור-מה האמריקאית. הוא גדל בחוות-הירק של דודו, החל את דרכו המפוארת בקול-נוע כמחלק-דואר באולפני פוקס, עלה בהדרגה לתפקיד של עוזר-במאי, אחר-כך מנהל-הפקה, סוכן-שחקנים ולבסוף, אחרי הגירה נוספת, למפיץ במלוא מובן-המילה, שמקום-מושבו בלונדון, מזה 25 שנים הוא מפיץ סרטים, וגולת-ההכותרת